

90 år og full fart side 4

Da sjefene endelig jobba

side 8

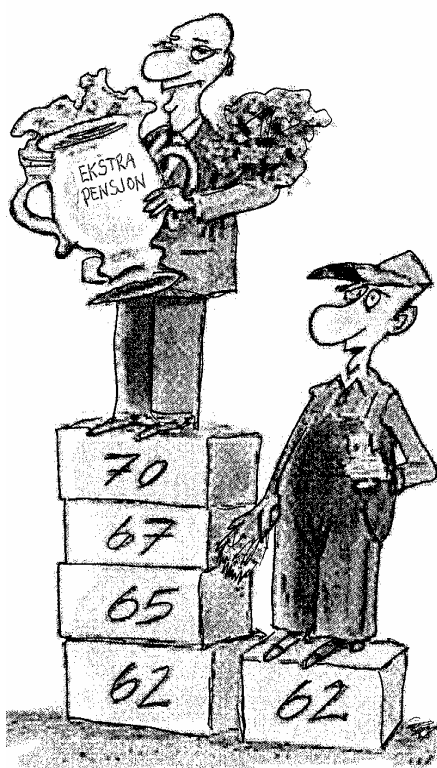
- Vi savner Fjellstallen

side 10

Løftebukken som ikke løfta høyt nok

side 14

AFP blir gradvis borte

Den gradvise innføringa av levealderjusteringa fører til at de som er født etter 1963 vil komme langt dårligere ut enn de som er født før. AFP vil på sikt bli borte.

Det er hevdet at de offentlige pensjonene skal gjennomgås neste år.

– Det er totalt uakseptabelt at de offentlige pensjonene skal avgjøres i mellomoppgjøret i 2009 uten at medlemmene kan avgjøre dette gjennom uravstemning, sier foreningsleder Glenn Rygh.

side 2

Lønna må opp!

Skal våre bedrifter beholde kompetansen, må lønningene vesentlig opp. Vi ser en trend i Mantena nå, der dyktige fagarbeidere forsvinner over i andre og bedre betalte jobber. Klarer vi ikke å stoppe dette, tappes bedriftene for viktig kompetanse.

side 3

AFP-avtalen er Regjeringas linje i ny innpakning

Avtalen LO og NHO har blitt enig om diskriminerer de yngre arbeiderne. Den gradvise innføringa av levealderjusteringa fører til at de som er født etter 1963 vil komme langt dårligere ut enn de som er født før. Og AFP blir borte.

Det blir AFP-tillegg til alle. Eller det vil si; et pensjonstillegg. Uansett om du går av ved 62 år eller ikke, får du dette tillegget. Jo senere du går av, jo større blir tillegget. Går du av med AFP på 62, kan du jobbe så mye du vil ved siden av, fra 2010. Men hvilke slitere orker det?

Gradvis utfasing

I 2025 vil det ikke være noe som likner på AFP, da vil pensjonene bli dramatisk dårligere fordi overgangsordningene går fram til dette året, og tillegget vil gradvis bli mindre til det blir borte i 2025.

” **AFP-pensjonen blir gradvis borte, og ungdommen blir sittende igjen uten mulighet til å gå av på tidligpensjon.**

Landsrådsleder
Håvard Libæk

Og frem til da vil det virke mot sin hensikt; må du gi deg ved 62, får du minst. Det de altså kaller et AFP-tillegg, er et rent pensjonstillegg. Regjeringa har fått vilja si, de har utført en elegant manøver og fått LO med på det ved å pakke det hele inn i nytt papir.

Dette er en AFP-ordning som bryter fullstendig med det både LO og andre har stilt krav om. De som er født i 1962 eller senere får akkurat den dårlige ordninga vi har kjempa mot.

” **Også i fremtida vil verkstedarbeidere være utslitt ved 62-årsalderen.**

Glenn Rygh
foreningsleder

Ødeleggende

Det økonomisk mest ødeleggende for framtidens AFP-pensjonister, er at AFP skal gis til alle fagorganiserte, også de som går av når de er 69 år og 11 måneder. Dermed skal samme totale økonomiske omfang av AFP-ordningen fordeles på dobbelt så mange som i dag. Det betyr gjennomsnittlig halvparten på hver. Og de som går av når de er 62, får mye mindre pr år enn de som går av når de er 69. Det betyr at de som går av når de er 62, får mindre enn halvparten av dagens AFP-tillegg pr år.

De som er 45 eller yngre:

Etter å ha studert forslaget kommer det helt klart fram at de som er yngre enn 45 år vil tape på å gå av ved 62 år. Pensjonene vil beregnes ut fra alle årene de jobber, og deltidsarbeidende, folk som har tatt ut permisjoner, eller har

” **Kravet om å føre videre AFP som en usvekket ordning, er ikke innfridd.**

Stein Aamdal
Leder AFP-aksjonen

lang utdanning vil straffes hardt. Dette fordi pensjonsreformen vil slå fullt ut for disse.

Foreninga ikke fornøyd

Foreningsleder Glenn Rygh er oppgitt over at våre yngre medlemmer blir skadelidende, og ikke vil få noen AFP når de blir utslitt. - AFP-aksjone vi har ført har gitt noen resultater, vi skal ikke understå det, men det er vi som er 55 pluss som vil komme best ut med denne avtalen. Også i fremtida vil verkstedarbeidere være utslitt ved 62-årsalder, og i denne

” **På sikt blir ikke dette en ordning for sliterne, men for alle andre.**

Tove Midsundstad
FAFO-forsker

avtalen blir ikke denne gruppa ivaretatt, sier foreningslederen. Han legger til at det er totalt uakseptabelt at de offentlige pensjonene skal avgjøres i mellomoppgjøret neste år, uten at medlemmene får sagt sitt gjennom uravstemning.

- Ungdommen i dag blir sittende igjen med en ordning som ikke gir muligheter for tidligpensjon, vi kan ikke godta dette, sier landsrådsleder Håvard Libæk.

Dag-Arne Johansen

Lønna må opp!

Skal våre bedrifter beholde kompetansen, må lønningene vesentlig opp. Vi ser en trend i Mantena nå, der dyktige fagarbeidere forsvinner over i andre og bedre betalte jobber.

I MiTrans har også dyktige folk forsvunnet. I sammenlignbare oppgaver andre steder gis det langt romsligere lønningssporer, og folk blir lokket over. Klarer vi ikke å stoppe dette, tappes bedriftene for viktige arbeidsoppdrag fordi vi ikke er i stand til å utføre dem.

I årets lønnsoppgjør er vi ikke ute etter småpenger...

...nei, vi skal ha....

De dyktigste forsvinner

Det er et tegn at det er de aller dyktigste som forsvinner. De med dypest kompetanse, og som i mange tilfeller har løst problemer der andre har stått fast. NSB og Flytoget har avanserte systemer på sitt materiell, og det kreves innsikt og kløkt i å forstå de forskjellige systemene og deres virkemåte. Spesielt er det elektronikk og datasystemer, men også

avanserte systemer for bremses og ventilasjon krever et klart hode. Vi kan ikke risikere at bedriftene våre blir tappet så mye at vi til slutt kun kan ta på oss rene rutineoppgaver. Det må kontinuerlig være kompetanse tilstede for å løse problemer som oppstår, og utvikling og forbedring på problemområder. Fortsatt har vi mange

flinke medarbeidere, både fag- og spesialarbeidere. Blant annet besitter våre spesialarbeidere unik kompetanse direkte knyttet til jernbanevirksomhet. Bedriftene bør fortsatt jobbe for et bredt og kompetent fagmiljø i de forskjellige fagene. For å klare nettopp dette, må det tilbys utfordrende arbeidsoppgaver med en lønn folk synes er verdig. Det er ikke mange bedrifter i dag som lønner sine fagarbeidere med litt over 300 000. I årets tariffoppgjør ønsker vi å gjøre noe med dette. Fagarbeiderlønningene må kraftig opp nå i første omgang. Det må ledelsen i MiTrans, Mantena og CargoNet forstå.

Dag-Arne Johansen

Verkstedarbeider'n beklager

I forrige utgave av Verkstedarbeider'n om diagnostiseringen på Marienborg kom redaktøren i skade for å sitere Einar Wiggen feil. Hensikten med reportasjen var å belyse den spesielle kompetansen på dieselsystemer på en positiv måte. Både tittel og

tekst i reportasjen er helt og holdent redaktørens ord, og han tar det hele og fulle ansvaret for reportasjen. Verkstedarbeider'n beklager at reportasjen kunne oppfattes annerledes enn det som var meningen.

Dag-Arne Johansen

90 år og full fart

En ung mann som bare har blitt litt eldre...

Han er genuint opptatt av samfunnet, han ble utnevnt æresmedlem i 1979, var leder i foreninga i to perioder, han er leder av Østbanenes Forbruksforening på 30. året, har et utall verv og oppgaver bak seg, og har nesten ikke tid til å være pensjonist. 6. juni fyller han 90 år. Hvem andre enn Reidar Haugerud kan det dreie seg om?

Reidar Haugerud startet sin karriere på jernbanen en høstdag i 1943. Han husker ikke helt datoen, jeg har den nok et sted, men ikke her oppe i toppen, sier han, og retter pekefingeren mot panna... Verktøyavdelinga på Grorud var første stopp, han ble nærmest tilsatt verktøymaker, før han ble sendt til Trondheim i 1944. Der ble han til krigen var slutt, da bar det tilbake til Grorud igjen. Senere fikk han jobb i Bispegata, i armaturavdelinga der.

Uforskammet sprek

Han virker uforskammet sprek, den godeste snart 90-årige Haugerud, der han tar imot Verkstedarbeider'n hjemme i leiligheta på Lillestrøm. Engasjert har han alltid vært, og han møter nesten alltid opp på foreningas årsmøte. Ja, hvis det passer da... - Det er bedre du ringer meg på mobil, jeg er nesten aldri hjemme, skjønner du, forteller han med et bredt smil. Han lovt å komme på årsmøtet i år, og holdt ord. Der fikk han for øvrig overrakt en ekstra erkjentlighetsgave, foreningas litografi av forskjellige verkstedmiljø-

er.
- *Armaturavdelinga, det må du fortelle hva er...*
- Ja, altså, det var den avdelinga som hadde med alt av kobberrør til stemplene å gjøre, og ledningene til signalfløyene og sånt. Og så slipte vi ventiler og veivstenger. Det var mange fenomenalt flinke folk der, vi var en stor avdeling på rundt 30 mann. Jeg husker blant annet verkstømmester Holte, han ble kalt "reven" fordi han var så lur, minnes Haugerud, og gliser. I 1967 ble verkstedet i Bispegata lagt ned, og mange fikk tilbud om å bli med til Lodalen, men

Reidar flyttet opp igjen til Grorud. Der ble han værende til 1984, da han gikk av som verksmesterpensionist.

Gamle gener

- *Hvordan kom du med i organisasjonsarbeidet?*
- Jeg tror jeg er arvelig belasta, jeg. Jeg mener... bestefaren min... I 1884 jobba bestefar på jernbaneanlegget i Gudbrandsdalen. Han var en aktiv kar, og ville bygge opp et landsdekkende nettverk av foreninger. De hadde møte, det møtte opp mange, bestefar sendte brev rundt i landet og oppfordra til deltagelse. De ble hetende

Jernbane- og anleggsarbeidernes forening, bestefar, Anton Moe, ble formann. Jeg tror jeg har genene mine derfra. Så drar han frem et brev datert Ringeby, 18. oktober 1884.

- Dette brevet er fra protokollboka, sier han stolt, det er forløperen til Norsk Arbeidsmandsforbund.

Så føyer han til at faren var kommunepolitiker i 50 år.

- Organisasjonsarbeid har alltid ligget i familien, sier han.

Han ble i ung alder med i arbeiderungdomslaget, senere også som formann. Hans interesse var, og ble politisk og faglig arbeid, akkurat som bestefaren.

- Kampen for tilværelsen skapte grunnlaget for min virksomhet. Jeg opplevde Hornsrud i 1928, jeg så Nygårdsvoll tok over, det var krona på verket. Da krigen kom måtte jeg passe på å få en jobb, og derfor ble det jernbanen.

Det var ikke lett å drive fagforening da. Flere av disse gutta ble jo arrestert, det var ikke noe særlig aktivitet, men de drev litt illegalt, da vet du...

Mange verv

Reidar meldte seg inn i foreninga etter krigen, og ble formann første gang i 1953.

Han satt til 1959, og ble på ny gjenvalgt i perioden 1963 – 1971. I 1958

kom han med i kommunestyret i Skedsmo for Arbeiderpartiet. I styret i Brannkassa satt han i 20 år, og da Storgata 5 ble kjøpt, satt han som formann.

- Jeg klarte bare ikke å holde meg unna, sier han, og smiler igjen.

I tillegg til alle verv hjemme, kom han også borti internasjonal politikk. Den internasjonale

grensene er. Jeg besøkte Kull- og stålunionen, Europarådet, og vi hadde møter i Folkeforbundet. Det var veldig lærerikt. Vi fikk simultan oversettelse på ørene, så selv om du ikke kunne språket kunne du fortsatt følge med, sier han.

- Men hadde du overskudd til alt dette?

- Ja, sier han kort. – For- di det var så interessant.

”Reidar, du er ikke gammel, du er bare en ung mann som har blitt litt eldre...”

Seks år gammel nabo på Nordtvet

arbeiderkonferansen i Geneve ble besøkt av unge Haugerud, og det var der han forsto sammenhengen i den internasjonale politikken.

- Og jeg vil si det helt klart, jeg er en ivrig EU-tilhenger, jeg har lært hva samarbeid over

Store oppgaver

Reidar ble en engasjert foreningsformann, og jobbet iherdig for medlemmene.

- Vi fikk inn mange nye som ikke hadde fått fagopplæring under krigen, og jobbet hardt med

det. Yrkesopplæringsrådet godkjente dette, jeg tror vi fikk 207 stillinger som opprykk til fagarbeider, etter fagprøve. Vi kom fra Jern- og Metallregulativet og inn på lønnsregulativet til staten, det var stort. Vi fikk fagarbeider klasse 1, og verkstedarbeider klasse 2. Og så ble vi lønnsledende, tenk deg det, vi fikk kontakt med foreninga på Aker, de ville ha greie på lønnsbetingelsene våre.

- Var det noen saker du kunne vært foruten?

- Det kunne det selvfølgelig har vært... Arbeidsstudier og flere nedleggelse av distriktsverkstedene var ikke noe morsomme saker. Det var lite hyggelig å måtte gi beskjed om at folk skulle flyttes.

- Hvor mange medlemmer var det på den tiden?

- Rundt 1 300, mener jeg å huske, de fleste her i Oslo, 300 på Grorud, men vi hadde 15 mann på Dokka, 50 på Lillestrøm og på Kongsvinger var det også rundt 50.

Til og med på Bjørkelangen, på Hølandsbanen, var det rundt 30 mann. Så vi var en stor forening på den tida.

- Gikk det mange av på utføre, da?

- Det var nok en del, men det var de virkelige sliterne det, sier han og peker med fingeren.

– De var helt ferdige. Jeg synes det er en stor skam at regjeringa nå går

Fortsettelse neste side →

Reidar Haugerud fortsettelse fra forrige side

sammen med andre og ødelegger dette. Det er slitere i dag og, jeg skjønner ikke hvordan det skal gå når *de* blir eldre.

- *Hva mener du er det viktigste vi som driver foreninga i dag bør holde på med?*

- Det er pensjonsreformen det. Sak nummer en. Også er dere flinke og følger opp saker som betyr noe for samfunnet. Jeg er stolt av Verkstedarbeiderforeningen, og er veldig glad jeg er medlem der.

- *Du kunne ikke tenke deg å ta i et tak for oss, da?*

- Det er ikke noe jeg kan gjøre, dere driver så godt det går an, dere. Og så har dere

Libæk i bakhånd, da. Han er jo leder av Verkstedarbeidernes landsråd og styremedlem i NJF. Og Kjell Næss, som er fastlønnet tillitsmann i forbundet. Jo.. dere er godt skodd.

Fortsatt engasjert

Reidar Haugerud er fortsatt engasjert, selv om alderen begynner å tyngje. Han er leder av Østbanenes Forbruksforening, det har jeg vært i 30 år det, sier han, og er stadig på jakt etter nye medlemmer.

- Det koster bare 25 kroner, på livstid, alle medlemmer i Verkstedarbeiderforeningen hjertelig velkommen.

Han er også aktiv deltaker i pensjonistforeningen, men der har han ingen verv.

– Men vi har møter en gang i måneden, sier han, og legger til at han savner verkstedarbeiderpensjonistene på møtene.

Borettslaget JEVEBO på Nordtvet var Reidars tilholdssted i mange år, og en av naboene der, som var seks år den gangen, sa det ganske treffende da han antydte at han ville trappe ned på vervene. ”Du Reidar, du er ikke gammel, du er en ung man som bare har blitt litt eldre...”

Dag-Arne Johansen

På kanten av sosial dumping

Mantena har leid inn svensk arbeidskraft for å bistå i Lodalen. Årsaken er underbemanning.

Problemet er at de svenske fagarbeiderne går på svensk tariff, og ikke norsk.

Fagbevegelsen har et krystallklart krav til norske arbeidsgivere: Det skal betales norsk lønn i Norge.

Dette er Mantena lunkne på å følge. I Lodalen er det gjort avtale om at fagarbeidere fra det svenske selskapet Swedtrac skal

bistå i en periode på noen måneder fremover på grunn av for lav bemanning i motorvognavdelinga. Samtidig har ledelsen forpliktet seg til å rekruttere folk, slik at avdelinga igjen er i stand til å utføre nødvendige oppgaver uten et vanvittig forbruk av overtid.

De svenske arbeiderne skulle etter planen være i Norge fram til september. Fire har allerede vært her noen uker, ytterligere seks kom 1. april. Det er uvisst om de vil være i Lodalen utover sommeren eller om det blir andre innleide.

Swedtrac er et seriøst selskap, med ordnede arbeidsforhold for sine ansatte. Arbeiderne er orga-

nisert i Seco, et forbund for statlig ansatte, og har både tariffavtale og pensjonsrettigheter.

Ledelsen i Swedtrac forhørte seg tidlig om den norske timelønna for fagarbeidere i Mantena, og var tydelige på at de ønsket ryddighet ved utleie.

Slik vi forstår saken nå, lønnes svenskene med samme kronebeløp som norske fagarbeidere, men i svenske kroner. Det er 15 prosent under det en norsk fagarbeider tjener.

Både Verkstedklubben i Lodalen og Landsrådet har tatt opp saken med Mantena. Norsk Jernbaneforbund vil nå gå nærmere gjennom saken.

Dag-Arne Johansen

Flytogtilbudet er levert

- Prestisjenederlag hvis vi taper

Flytoget har lagt ut vedlikeholdet sitt på anbud, og ny avtale skal gjøres gjeldende fra 1. januar 2009. Mantena leverte sitt tilbud 3. mars.

I slutten av mai får vi vite om det fortsatter Knut Kjærøng og Mantena som fortsatt skal vedlikeholde flytogene i Lodalen.

Foto: Dag-Arne Johansen

Da Flytoget ble etablert i 1997 fikk Mantena en vedlikeholdsavtale på 10 år, med opsjon på ytterligere ett. Det valgte Flytoget å benytte seg av, og kontrakten med Mantena går ut 31. desember 2008. Hvem som imidlertid stikker av med den nye kontrakten er foreløpig usikkert, men ledelsen i Lodalen mener Mantena har gode muligheter.

- Vi har levert, og vil fortsatt kunne levere vedlikeholdte Flytog til avtalt tid og kvalitet. Flytoget er godt fornøyd med det vi leverer i dag, og jeg føler at vi også nå

har levert et tilbud vi kan stå inne for, sier verkstedssjef i Lodalen Tomm Bråten.

Mantenas styre har også godkjent tilbudet Flytoget nå har fått på bordet.

- Hva har dere lagt vekt på i det nye tilbudet?

- Flytoget har alltid hatt stort fokus på høy utnyttelse av materiellet og høy kvalitet til en fornuftig pris, og det har vi gitt tilbud på. Jeg håper og tror det blir veldig vanskelig å si nei til dette, sier en optimistisk verkstedssjef.

For Flytoget AS er det viktig med dedikerte personer, og det har vi gitt dem i dette tilbudet.

Det nye nå, er at tilbudet er inkludert renhold, og det vesentligste av dette vil foregå i Lodalen, men fire sett vil stå i Drammen hver natt, for renhold der. Kontrakten er på fem millioner vedlikeholdskilometer med trevognsett, og seks millioner med firevognsett.

Økningen skyldes at Flytoget vil utnytte materialet sitt optimalt og de skal i tillegg forlenge rutene fra Asker til Drammen. I oktober 2009 vil alle settene ha fått den fjerde vogna.

- Hva skjer med de ansatte i Mantena om kontrakten ryker?

- Uansett hvordan dette går, er det i Mantena stort behov for fagfolk med den kompetansen personalet i flytogavdelingen har. Arbeidsmarkedet har blitt slik at vi i større grad enn før må konkurrere om fagarbeidere og spesialister, så de kan føle seg trygge på jobb.

- Hvordan tror du mulighetene for fornyet kontrakt er?

De er store, og jeg blir svært skuffa hvis vi ikke ror i land dette. Vi har lagt ned veldig mye arbeid i dette tilbudet, det blir et nederlag for Mantena hvis vi må slippe til andre aktører. Det er prestisje for oss å beholde denne kontrakten.

- Det har vært snakk om å flytte vedlikeholdet til Sundland, hvor mye er det i dette?

- Flytoget har fått verkstedtilgang både på Sundland og i Lodalen. På Sundland må det eventuelt bygges ut, så det er jo gitt åpning for vedlikehold begge steder, men vårt tilbud er at vi vedlikeholder i Lodalen, sier Tomm Bråten. Leveringsfristen var 3. mars, og avgjørelsen blir tatt i løpet av mai. En eventuell ny aktør skal ha tilgang til spor og fasiliteter på lik linje med Mantena. Kontrakten er på fem år, med opsjon på ytterligere fem.

Dag-Arne Johansen

Da sjefene endelig jobba

Konsernsjef Einar Enger holdt ord, og ikledde seg kjeledress for å teste verkstedarbeidertilværelsen i Lodalen. Med på laget fikk han administrerende direktør i Mantena Ole Edvardsen og verkstedsjef Tomm Bråten.

Alle foto: Dag-Arne Johansen

De kommer pent og rolig, side om side bortover verkstedgulvet i Toghallen. Stolte går de der og ikke aner hva som venter dem, det ser ut som de akkurat har vært på shopping med mamma og nylig sluppet ut fra Babyshop med hver sin nye parkdress...

- Vi er klare vi, sier Einar til gutta som venter, og viser fram sine nye tjukke arbeidshansker. - Du kan ikke bruke de der, sier fagarbeider Finn Vidar Larsen, de er altfor tjukke, vi har noen tynnere her borte... Einar titter skuffet på de fine hanskene sine, men legger dem fra seg når han ser hva fagfolkene har på henda.

Sjefene skal være med på R1 på ei B7-vogn på spor 0. Gutta har allerede bytta hjul, nå står løfting av vognkassa for tur, og Einar, Ole og Tomm følger interessert med når kassa løfter seg.

Einar er den mest ivrige, han trer omtrent hele hodet under for å få med seg alle detaljer, graver og spør, og fagarbeiderne Lasse Johannesen og Finn Vidar Larsen svarer så godt de kan. Så plutselig oppstår problemer, luftputene slipper ikke taket, de er i

Sjefen fikk skrape

ferd med å kile seg fast i tappen under vogna. Løftet må stoppes. Det leites fram spett, slegger og lys, så putene på forsvart vis kan lirkes ned. Så slipper den ene puta. Den andre henger fortsatt, men må tilslutt gi

etter den også. Men felgen blir hengende igjen. - Den der er ikke god å få i hue, sier Lasse, og peker på den hengende plata, - vi må prøve å få den ned før vi går under, den veier nok 15 - 20 kilo. Ole flytter seg litt, han ønsker ingen 20-kilos

kloss i hodet.

Bytte sylindre

Boggiene blir trillet ut på gulvet, alle er med og dytter, sjefene får beskjed om å bytte alle subbeklossylindrene. - Men vi trenger vel litt opplæring, prøver Ole

seg med. - Jeg kan det, mener Tomm, og går løs på den ene av de åtte. Fagfolka finner frem verktøyet, og viser hvordan det skal gjøres. Einar stuper på, uten hanske, her skal det jobbes. Ole sliter litt med den ene bolten.

- Gi meg nøkkelen der, sier han til Tomm. - Er det den du mener? - Nei, den ved siden av, sier Ole, og peker med hansen.

Så får han verktøyet i hånda, setter den i posisjon. Og drar. Og drar. - Åh, fytte rakker'n, den satt hardt! Jeg får den ikke av, jeg.

Einar iler til med en hjelpende hånd. Så må bolten gi etter for de store sjefskreftene.

Har vært her før

- Jeg har jo vært her før og sett, men det som overrasker meg er at alt er så stort og tungt, sier Einar. Det er jo ikke mye du kan løfte sjøl. Og det

han ta pause.
- Det ble tungt gitt, jeg blir helt vis-sen, jeg. Ikke mange 70 åringer som gjør

er en god opplevelse å se at dere har rutiner på dette. Jeg skjønner at folk kan få problemer med å stå her til de er 70.
- *Hva er inntrykket etter en time i verkstedet?*
- Jeg har jo nesten ikke fått igjen pusten, jeg, he he. Dette gir jo et veldig godt bilde av hva dere driver med, hva vedlikehold er. Jeg liker å skru, jeg begynte jo så seint, så jeg holder nok til jeg er 67...

Som avveksling fra de tunge sylindrene skal det skrapes lim etter at anleggsringene fra putene falt ned.

- Kom her, sier jeg til Einar, her skal du få en ordentlig morsom jobb...

- Jeg gjør hva som helst jeg, sier han, bare fortell meg hva jeg skal gjøre, du.

Så får konsernsjefen en elektrisk skrape i hånda, blir vist hva som gjelder, og sekunder senere står han med begge hendene over hodet og skraper vekk gammelt kontaktlim. Det støver og bråker rundt ham, men sjefen biter tenna sammen og skraper som bare det. Etter et kvarters tid må

dette, nei...

- Jeg kan ta over, sier Tomm, etter å ha bryna seg på nok en vanskelig bolt der borte ved sylindrene. Så blir det hans tur til å riste gørra ut av armene.

Bekymra for ryggen

Ole sliter litt med bolte-ne. Verktøyet vil liksom ikke lystre helt, og han plundrer med å få de ut. Han blir stående bøyd over boggiramma for å få bedre tak. Nøkkelen glipper, og han prøver en gang til.

- Dette er massivt og klumpete, det er klart det er mye tungt her, jeg kan godt se det for meg at man fort kan ødelegge ryggen, sier han etter endelig å ha fått ut bolten.

De nye sylindrene bytter plass med de gamle, og den ene boggien er nesten ferdig. Da blir det tid til en kaffekopp.

Einar, Ole og Tomm finner seg godt til rette rundt det lille bordet ved grava, Einar har mer på hjertet: - Jeg er enig i at folk som sliter seg ut skal ha en anstendig alderdom og lønn. Vi må ha ordninger som gjør at folk blir anstendig be-

Fra venstre: Finn Vidar Larsen, Einar Enger, Tomm Bråten, Lasse Johannessen og Ole Edvardsen

handla, men så kan vi diskutere hvem som til slutt skal ta regninga, samfunnet eller bedriften. Men jeg syns dere klarer dere fint, jeg, det virker som dere har det bra her! Og nå har vi fått blod på tann, vi kan vel ikke sitte her... Eller hva, Ole?
Så gyver de løs på den andre boggien.

Hjørnedemperne skal byttes, den ene blir litt kranglete og vil ikke entre gjengene under gummi-muffa. Den kop-pa skiva blir litt høy.

- Vi skal ikke bare sneu den skiva der da, spør Einar, litt forsik-tig...

- Hvor tar du det fra, sier jeg, det var jo lurt...

- Åh, vi bruker hue i Prinsensgate også, parrer konsernsjefen.

- Jeg har jobba der selv, jeg vet hvordan det er, sier jeg.

- Jo, men det var før min tid...

Så snudde vi skiva, og boggien fikk støttempe-

ren sin.

Timene går, og boggien får etter hvert nye dem-pere og bremsesyndre, under faglig kontroll av Finn Vidar og Lasse.

- De er et overraskende bra arbeidslag, sier Lasse.

- Dette har vært veldig hyggelig, sier Ole.

Ja, en fin ettermiddag, og for noen trivelige gutter! Men noe annet hadde jo overraska meg, sier

- Jeg visste det var tungt, jeg...

Einar.

- Jeg visste det var tungt, jeg, sier Tomm og gliser i snusleppa.

- Er det sånn at dere kan kontaktes til sommeren så vi får avvikla ferie, spør jeg.

- Ja bare ring du, svarer Einar, men jeg vil ha ei ukes varsel...

Dag-Arne Johansen

- Vi savner Fjellstallen

... og følger med de som akkurat har blitt kasta ut...

Det er over 11 år siden nå. Det var gruppemøte utenfor verktøyburet, gutta hadde akkurat fått se det nye organisasjonskartet - Fjellstallen fikk nådestøtet. Dermed sendte Effekt 600 nærmere hundre mann ut i dagslyset, og spredte de til alle kanter.

– Vi savner fortsatt miljøet og gutta, sier de som ennå er igjen i lokverkstedet hos CargoNet på Grorud.

Noe av den lune humoren sitter fortsatt fast. Praten går løst om nostalgiske dager i guttas kjære fjellstall. Om julebordene i Blåbygget, om det spesielle miljøet. Og husker du grillfesten da du kom med "Sorte svin"? hehe...

Jo, jeg savner Fjellstallen, medgir Svenn Olsen. – Det var et unikt miljø der inne, vi var så sammensveisa. Det miljøet kommer aldri tilbake. Jeg savner det virkelig. De første årene vi var her på Grorud vanttrivdes jeg veldig, men det har gått seg til.

Svenn er en av dem som fortsatt jobber dagtid. - Vi har det for så vidt greit her oppe også, sier Stein Holst, men klager over tilbakeskrittet det var når det gjelder skifting og logistikk. - Vi holder fortsatt på med håndveksler, i Fjellstallen hadde vi et glimrende stillverk, det var jo hundre ganger lettere, sier han. – Nå har de lagt ned Fjellstallen en gang til, jeg mener det er galskap. Du

Alle foto: Dag-Arne Johansen

- Du kan si det sånn, at vi følger med de som er kasta ut av Fjellstallen en gang til, sier Vidar Olsen (tv) og Stein Holst.

får ikke noe bedre sted å vedlikeholde lok enn Fjellstallen. - Jeg tror Fjellstallen blir åpnet igjen, sier Svenn.

Fikk se lyset

I dag er gutta fornøyd med at de fikk se lyset. De er rundt 30 årsverk på kontinuerlig skift, kun to går dagtid. Å jobbe under bakken er ikke bare bare, og gutta syns det var veldig greit å komme ut, sånn sett. - Men, sier Jan Tore Syljeset, - vi var jo en stor familie der nede, miljømessig hadde vi det bedre.

Selv om nostalgien tar dem, går livet sin daglige gang i førstelinje-

verkstedet på Grorud. Terminkontrollene går greit, de rullerer på det, og lok kommer og går. – Men det blir mye skifting, vi er helt avhengig av at lok blir plassert

riktig. Det hender vi må flytte både fire og fem lok, hvis vi får melding på et lok etter vi har plassert det et sted, det

er ganske tungvint, sier Stein.

Gutta klager over tine-mulighetene. I Lodalen var Tinehuset et ypperlig sted å få vekk snø og is, på Grorud er det mer kludrete.

- Du skal se de igloene som kommer inn her av og til vinterstid, og når vi skal ta K2 på dem, blir det ikke lett med all den isen, sier gutta nærmest i kor.

- Men hva er det beste med å være her da?

- Det er jo det at vi er ute. Ellers er det ingen andre fordeler. Jo, forresten; overnattingsmu-

- Denne arbeidsstillingen blir deilig når jeg blir 70 skjønner du, sier Erik Skjønhaug, og sveiver videre på en 14-motor.

lighetene er bedre. De er helt suverene, sier planlegger Vidar Olsen

CargoNet

Gutta forteller at miljøet gradvis har blitt bedre, men den første tida var vanskelig. Det er stor forskjell på 1. og 2. linje vedlikehold, og da gutta fra Fjellstallen kom, ble det litt kræsje. Og selv om det er bra i dag, er det fortsatt et skille, sier de. Men sammenslåing

– Sosialt er det dårlig, vi har aldri noen båttur eller julebord eller noe sånt. Der er Mantena mye flinkere.

av lokstallgutta og verkstedpersonalet gikk veldig greit.

Når det gjelder CargoNet som arbeidsgiver er de ikke så fornøyde.

- Det ser du bare på lønna det, sier alle sammen.

Gutta irriterer seg kraftig over at lønna sakter akterut i forhold til andre på verkstedet, og lar det skinne godt igjennom at CargoNet er i ferd med å bli smålige på mange ting.

Gjennomsnittsalderen er relativt høy, gutta vil ikke antyde noe tall, men ser på hverandre og gliser: - Vi er ingen ungsauer lenger. Og det er problemer med rekrutteringen.

Om ti – tolv år er det ikke mange igjen her.

- Ja, og da får vi rullatorparkering der borte, ler Svenn, og peker mot enden av sporet.

- Mantena har jo også en god senioravtale, det har ikke vi. Jeg er helt sikker på at flere ville stått litt lenger hvis vi hadde hatt noe sånt.

Mens vi sitter og prater kommer det en lokfører med en RC (svenskt lok) med utenpåliggende bremseklosser og varsler gutta.

- Meld fra du, så får lokleder avgjøre hva vi skal gjøre, svarer de.

- Der ser du, sier Stein, hadde ikke han kommet og sagt fra om de klossa, hadde vi kanskje ikke fått vite det, og plassert loket på feil sted.

- I Fjellstallen var det bare lokstallen som job-

- I begynnelsen savna jeg Fjellstallen noe helt jævlig, sier Svenn Olsen.

ba skift, nå går dere døgnet rundt alle sammen, hvordan er det?

- Det er helt suverent, sier Stein, men det hadde du ikke trodd, det... ha ha. Nå jobber vi mot klokka hele tida, det gjorde vi jo ikke før... det var lokstallen som hadde *det* peset.

- Det blir 11 år i februar... sier Svenn. Tida flyr.

- Vi har det nok tungvint med all skiftinga her, sier Vidar, - men jeg syns mer synd på de gutta som sliter i Toghallen nå...

- Du får skrive at vi føler med dem. Vi ønsker dem i alle fall lykke til, sier Stein.

Dag-Arne Johansen

VERKSTEDARBEIDERIN

ORGAN FOR STATSBANENES VERKSTEDARBEIDERFORENING, OSLO OG JERNBANENS VERKSTEDARBEIDERES LANDSRÅD

Redaktør: Dag-Arne Johansen, Mantena Lodalen tlf. 916 52144

Medlemmer: Nils Bull, MiTrans Grorud

Glenn Noss, MiTrans Grorud

Grethe Moe Appelqvist, JIL Grorud

Layout og trykk: Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo

Stoff til Verkstedarbeider'n kan sendes på e-post til

dagarne.johansen@mantena.no Har du leserinnlegg, kan du skrive under med fiktivt navn, men redaksjonen må alltid vite hvem som skriver.

Er det noe du lurer på kan du ringe (231)54 684

Annonse

Rusproblem?

Har du et rusproblem og ikke klarer å takle det? Har alkoholen eller pillene tatt strupetak på deg?

Du kan få hjelp! Ta kontakt med AKAN-kontakt Svein Rune Jacobsen på Grorud, tlf 916 54747, eller Dag-Arne Johansen i Lodalen, tlf 916 52144.

Stem på våre egne!

Den 7. mai er det styrevalg i datterselskapene. Våre kandidater i Mantenastyret er Håvard Libæk, Kjell Næss og Jomar Kvitland.

I MiTrans er ikke listene klare ennå. Fra CargoNet er det Inger Tveit Hansen, Svein Erik Kristiansen, og Rolf Jørgensen (fra NLF) Siden dette er et forholdstallsvalg er det viktig at alle våre medlemmer benytter stemmeretten, og stemmer på våre kandidater. På den måten har DU reell påvirkning på ditt eget selskap. Bruk stemmeretten din 7. mai, og stem på NJF/NLFs lister.

Tariffkravene er klare

Våre tariffkrav er nå klare, og i grove trekk ønsker vi i årets oppgjør å få løftet fagarbeiderne betydelig i de selskapene vi har medlemmer. I tillegg vil vi gi lærlingene et bedre avlønningssystem, der de får høyere lønn fra første dag.

Det er uvisst når forhandlingene våre tar til, det må først bli enighet i privat sektor.

Glenn Rygh gjenvalgt

Glenn Rygh, Mantena Grorud, ble gjenvalgt som leder på foreningens årsmøtet 12. mars. Det øvrige styret er som følger:

Nestleder Nils Bull, MiTrans, sekretær og kasserer Ove Hansen, Mantena Grorud, hovedverneombud Svein Kjøraas, Mantena Grorud, styremedlemmer Petter Trønnes, CargoNet Grorud, Dag-Arne Johansen, Mantena Lodalen, Unni Finstad, Mantena Grorud, Nils Ole Morken, Mantena Lodalen, Frank Sollie, CargoNet Alnabru.

Søknadsfrist for sommerferie på Hvaler er 1. mai

Hvis du ønsker en uke på Hvaler i sommer må du sende inn søknad før 1. mai. Benytt søknadskjema på hjemmesiden vår, www.verkstedarbeideren.no, eller send en e-post til foreningskontoret, svfgrd@mantena.no. Oppgi hvilken hytte du ønsker og hvilken uke. Har du alternative uker, setter du opp det også, i prioritert rekkefølge.

Siden vi pusset opp stedet i fjor sommer har det vært stor pågang, så ikke fortvil om du ikke får førsteønsket oppfylt, men vi gjør så godt vi kan så alle skal få et av ønskene sine.

Er det noe du lurer på angående Hvaler, ta kontakt med foreningskontoret på (231) 54684.

Vi ønsker deg et hyggelig opphold.

Her er en liten hilsen til alle dere som spiste litt mye påskemarsipan for litt siden. Vi ønsker dere lykke til med følgende oppmerksomhet:

Noen tips:

Det er best å låne penger i SPK, Statens Pensjonskasse. Du kan søke om lån til: kjøp av bolig, refinansiering av bolig, oppussing av bolig, skifteoppgjør eller flytte av statsinstitusjon.

Oppussing, rehabilitering, tilknytning til vann/kloakk, garasje, anneks, opparbeidelse av tomt, varmpumpe, pelletsovn etc.

Skifteoppgjør

Skilsmisse- og arveskifte.

Lånevilkår

Et medlem kan søke om boliglån inntil 1 250 000 kroner og to medlemmer i samme husstand, inntil 2 500 000 kroner.

Takst/verdivurdering

Det må fremlegges takst som ikke er eldre enn 2 år. Dersom taksten er eldre enn 2 år kan denne godkjennes sammen med ny verdivurdering foretatt av megler. Foreligger det ikke takst, kan [ny verdivurdering](#) fra megler godkjennes. Verdivurderingen må bygge på befaring av boligen.

Krav om sikkerhet

Det kreves [ikke 1.prioritets pant](#) så lenge lån hos oss og lån fra annen bank samlet ligger innenfor 80 % av markedsverdi.

Renta

Nominell [rente](#) er 5,50 % fra 1. mars 2008. Effektiv rente er ca 5,70 % annuitetslån pålydende 1 250 000 kroner med nedbetaling over 20 år, med månedlige forfall. Renten er justert opp med 0,25 prosentpoeng og vil være

5,75 % nominell rente fra 1. mai 2008. Effektiv rente er da nå rett under 6%

Gebyr

Det er [gebyr](#) for etablering, depot, endring av løpetid etc.

Løpetid

Nedbetalingstid er maksimalt 30 år, hvorav inntil 5 år kan være avdragsfrie

Statens Pensjonskasse, Slemdalsvn. 37, postboks 5364 Majorstuen, 0304 Oslo, telefon: 22 24 15 00,

E-post: postmottak@spk.no

Sammenlign disse vilkårene med dine egne lån og du vil se at det vil lønne seg å flytte lånene over til pensjonskassen.

Benytt NSB-konsernets avtaler med rabatter med forskjellige firma. Se hvilke firma dette er på NSB, Mantena, CargoNet og MiTrans hjemmesider. Jeg hadde bilen på verksted og skulle leie bil og fikk tilfeldig opplyst at jeg fikk 50 prosent avslag på å leie bil fra Nasjonal bilutleie fordi de hadde avtale med konsern/firma.

Nils Bull

Ikke lever ut alt ved yrkesskade

Hvis du blir utsatt for arbeidsskade er det viktig at du ikke gir fra deg informasjon forsikringsselskapet ikke trenger. De trenger

kun relevant informasjon om skaden, og ikke hele livshistoria di. Forsikringsselskap er forsikringsselskap, og kan bruke informasjon mot deg i argumentasjon for avkorting ved erstatningsutbetaling. Er du usikker, ta kontakt

med sosial tillitsvalg Svein Rune Jacobsen hvis du kommer oppi en slik situasjon.

Løftebukken som ikke kunne løfte ^{høyt} nok

Det var en gang en løftebukk, en helt ny en. Gul og fin var den, nymalt og glatt, og med stor fin betjeningspult. Den ville så gjerne løfte høyt.

Jeg vil være stor og sterk og løfte mot nye høyder, tenkte den. Jeg vil være litt bedre enn de andre.

Men uansett hvor mye den prøvde; den klarte ikke å komme høyt nok. Det gikk bare ikke. Den senket seg ned i gruva si, hentet frem enda mer gammel strøm fra grava, og prøvde nok en gang. Den ga seg ikke. På trass hadde de plassert den der, og da skulle den jammen meg vise også... Men nei. Det gikk ikke. Uansett hvordan man vred og vrent på det; det manglet 25 centime-

ter. Sånn var det bare. Det store røde lokomotivet satt oppå og skrek og skrek om å bli løftet, men det gikk ikke. Boggene kom ikke ut og vekk fra kassa. Det satt en plog i veien.

- Åh, bare jeg kunne løfte så høyt som de andre bukkene, klaget den gule bukken, og så lengselsfullt bort på de store sterke fette sine på nabosporet.

- Du er en svekling, du er en pusling, sa de, og bruste med de lange kraftige skruene sine.

- Vi er mye større og sterkere enn deg, vi er

fra en skikkelig fabrikk, vi er ordentlige...

Den gule bukken ble så lei seg, og ville hjem til den lille fabrikk sin langt nedi Europa et sted, som ingen vet hvor er.

- Jeg vil ikke være her mer, jeg vil tilbake til de små lokomotivene hjemme, de jeg klarer å løfte, sa den.

Det kom etter hvert mange store mennesker i dress. Svart dress. Med blanke sko. Løftebukken ble glad da han så dem, han kjente igjen ansiktene deres. Men det var en annen han ikke kjente,

en han ble redd, en slags pratemann, eller noe. De kjeftet og de smelte, de sloss som ville, disse dressmenneskene. De gapte om kapp, om hvem som hadde minst feil. Til slutt kom det noen snille mennesker inn og snakket pent til løftebukken. Så så, lille bukk, du skal få løfte noen søte små motorvogner du, sa de. Hurra! Sa løftebukken. - Men, føyde de snille menneskene til, da må du være flink bukk og løfte i hele bredden...

Dag-Arne Johansen

FEM PÅ GØLVET

Vi har stilt fem medlemmer på Grorud følgende spørsmål:

Hva er din forventning til årets tariffoppgjør, og hva mener du om AFP?

Av Glenn Noss

Ivar Larsen, boggiavdelinga, Mantena Grorud:

- Jeg håper vi får gjennom de kravene som er satt, og at man tar vare på dagens AFP-ordning. Det er ikke ønskelig at AFP svekkes.

Bjørn Hansen, service avd. Mantena Grorud:

- Det er viktig at vi får beholde pensjonen på det samme nivået som det er i dag. Dette er absolutt noe å kjempe for, vi som arbeider i industrien trenger rettighetene våre.

Morten Gulbrandsen, CargoNet Grorud:

- Jeg mener at vi ikke kan gå tilbake til en ordning som er dårligere enn den som har vært, det ville være unaturlig for et rikt land som Norge.

Mini Grorud, container-avdelinga MiTrans:

- Siden det er vanskelig å få skaffet arbeidskraft i fra utsiden, synes jeg at lønna må opp på et noe høyere nivå. Dette gjelder for fagarbeidere, spesialarbeidere, og lærlinger. Dagens AFP ordning må så klart beholdes.

Bjørn Massey, prosjekt-avdelinga. MiTrans:

- Dagens AFP ordning er noe vi absolutt må ha. Den er ikke bare viktig for oss, men også viktig for kommende generasjoner. Og er noe som er verdt å slåss hardt for.

B

PORTO BETALT
PORT PAYÉ
NORGE

Returadresse

Statsbanenes Verkstedarbeiderforening
Mantena AS Grorud
Eilert Smiths vei
0975 Oslo
Tel.: 23 15 46 84 Fax: 23 15 47 30
www.verkstedarbeideren.no

TAKKEANNONSER

Takk til gutta på dreiebenken, gutta i Coor, driftsavdelingen og Mantena Lodalen, for gavekort og blomster til min 50 årsdag 12.3-08. Takk også til Verkstedarbeiderforeninga ved velferdskomiteen Grorud for lykkeønskninger på min dag.
Hilsen Arvid Hansen

Takk til Verkstedarbeiderforeningen for de fine blomstene jeg fikk til min 75-årsdag. Samtidig ønsker jeg å hilse til mine tidligere kolleger i motoravdelingen på Grorud.
Hilsen Henry Holmberg

Hjertelig takk for blomstene jeg fikk til min 70-årsdag.
Egil Johnsrud

Hjertelig takk for oppmerksomheten ved min 85-årsdag.
Hilsen Rolf H. Olsen

Takk til Verkstedarbeiderforeningen, Mantena og arbeidskamerater på Verkstedet Grorud for oppmerksomheten og gaver på min 50-årsdag.
Kjell Bollum

Hjertelig takk for all oppmerksomheten i anledning av min 50-årsdag den 21.02.08.
Hilsen Tom Harald Olsen

Takk til arbeidskolleger og Mantena for oppmerksomheten ved min 60-årsdag.
Per Isaksen

Tusen takk for den fine blomsten jeg fikk til min 75-årsdag.
Vennlig hilsen Birger Bakken

Takk for oppmerksomheten.
Hilsen Sverre Torsson

Takk for den fine blomsten jeg fikk til min 70-årsdag.
Hilsen Arne Løbekk

Tusen takk for de fine blomstene på min 75-årsdag.
Hilsen Ivar Stubberud

Takk for all oppmerksomheten til min 75-årsdag.
Hilsen Karsten Lunner

Hjertelig takk til Mantena, Verkstedarbeiderforeningen, arbeidskolleger og industri- vernet for oppmerksomheten ved min 50-årsdag
Hilsen Knut Bore

Til Verkstedarbeiderforeningen v/velferden Takk for den fine blomsten jeg fikk i anledning min 75-årsdag.
Hilsen Ørnulf Gustavsen

Jeg vil takke Mantena, Verkstedarbeiderforeningen og arbeidskolleger for en koselig sammenkomst og gaver ved min fratreden som pensjonist.
Hilsen Lars E. A. Brevik

Jeg vil herved takke for kort og blomster fra Verkstedarbeiderforeningen Grorud og arbeidskolleger i MiTrans. Og en stor takk til kolleger i Containeravdelingen, for den fine gave jeg fikk til min 60-årsdag. Så vil jeg spesielt takke Ulf og Jørn, Tonerud Transport for den fine kaken.
Odd "Snurre" Holte

Hjertelig takk for oppmerksomheten på 80-årsdag.
Hilsen Ferenc Belle

Takk for oppmerksomheten da jeg fylte 90 år.
Reidar Merli

Takk for all oppmerksomhet i forbindelse med min 50-årsdag.
Hilsen Svein Erik Bråten, avd 3842 Mantena Grorud

Takk til Mantena for oppmerksomheten ved 40 års tjeneste.
Hilsen Edvin Hansen

Hjertelig takk for oppmerksomheten ved min 75-årsdag til Verkstedarbeiderforeningen og velferdskomiteen.
Hilsen Bjørn Toverud

Takk til Verkstedarbeiderforeningen v/velferden for den fine blomsten jeg fikk til min 75-årsdag.
Hilsen Bjørn Brønnum

Hjertelig takk for den fine blomsten til min 90-årsdag den 29. november 2007.
Hilsen Erling Johansen

Verkstedarbeiderforeningen NSB Tusen takk for blomsten jeg fikk til min 90-årsdag
Hilsen Olav Kopperud

Takk til Mantena og mine kolleger for den fine blomsten og gaven jeg fikk til min 50-årsdag.
Hilsen Roy Heimdal

Takk for all oppmerksomheten i anledning min 80-årsdag.
Hilsen Hans G. Larsen

Tusen takk for den nydelige blomsten jeg fikk til min 75-årsdag 08.02.08
Hilsen Jan Martin Westby

— † —

Til Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo
Tusen Takk for de flotte blomstene dere sendte til Reidars begravelse.
Ingrid Merli, m/fam.

Til Statsbanenes Verkstedarbeiderforening – avd 13
Med stor takk for oppmerksomheten og en flott blomsterkrans i anledning Erling Johansens bortgang.
Astrid Johansen med familie

Til Verkstedarbeiderforeningen.
Hjertelig takk for den fine kransen ved båren til min kjære far Arne Kristiansens begravelse i Høybråten Kirke den 12. desember. Med mange hilsener Per Erik Kristiansen Tidligere elektriker i i NSB Verksteder Dyvekes vei 2, Toghallen

Ønsker du å sette inn takkeannonse? Ring foreningskontoret på tlf. 231 54684. Eller send oss et kort. Annonser koster ingen ting.